

29-12-51

MØD MIG PAA CASSIOPEIA

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI
præsenterer

MØD MIG PÅ CASSIOPEIA

Manuskript: **FLEMING LYNGE** og **BORGE MÜLLER**

Musik: **KAI NORMANN ANDERSEN**

Musikalsk ledelse: **ARNE HAMMELBOE**

Danseinstruktion: **ERIK BIDSTED**

Instrumentation: **Poul Clemensen** ★ Piano-soli: **Arne Dalring**

Solist-kostumer: **Holger Blom** ★ Selskabs-kostumer: **Magasin du Nord**

Kor-kostumer: **Inger Bjarne**

Fotografi: **Poul Pedersen** og **Jørgen Skov** ★ Tone: **Hans Olsson**

Dekorationer: **Kai Rasch** ★ Cutter: **Elna Sevel** ★ Tricks: **Bent Dünneber**

Produktionsleder: **Erik Balling**

Personerne:

Polyhymnia	BODIL KJER
Irene Berger	LILY BROBERG
John Berger	HANS KURT
Harry Smith	POUL REICHHARDT
Rosa Elias	ELLEN GOTTSCHALCH
Zeus	JOHANNES MEYER
Hans Wolmar	IB SCHÖNBERG

Desuden medvirker

John Price, Knud Heglund, Per Buckhøj m. fl.

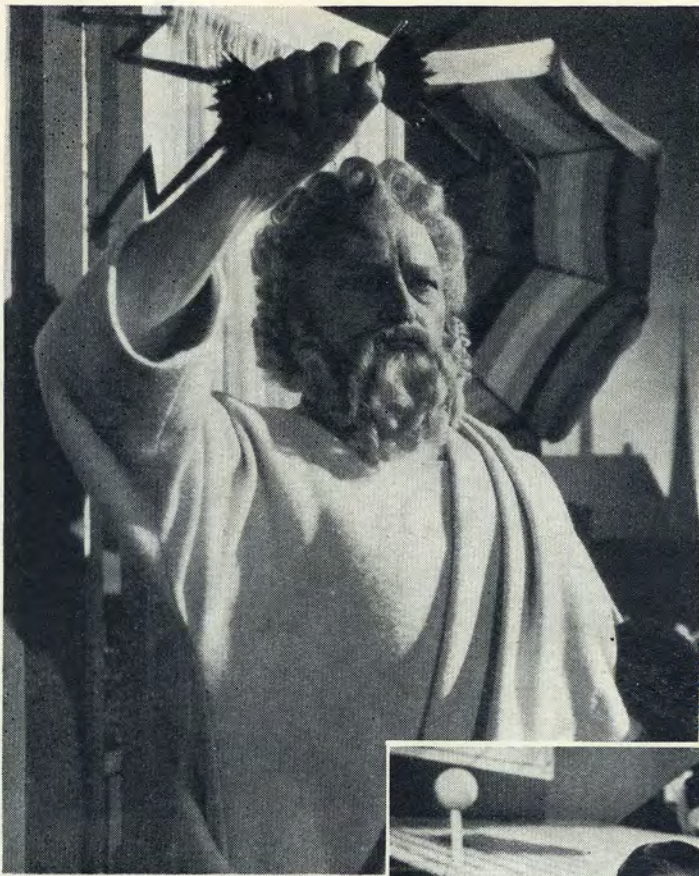
Iscenesættelse:

TORBEN ANTON SVENDSEN

Produktion og udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen

Komponisten John Berger er gift med operetteprimadonnaen Irene. Man kan ikke påstå, at de er lykkelig gift, for i den sidste tid har der stadig været rivninger, og det er ved at trække op til skilsmisse. Hun er nemlig begyndt at interessere sig for den flotte og charmerende flyverløjtnant Harry Smith.

På grund af de ægteskabelige forviklinger og den nagende skinsyge kan John Berger ikke skrive de manglende numre til en operette, der skal have premiere på Alhambra Teatret om fjorten dage. Teaterdirektøren Hans Wolmar tordner, og det ser ud til, at forestillingen helt må aflyses. Komponisten er fortvivlet, navnlig fordi han er klar over, at Irene vil blive så rasende, at en forsoning er udelukket, og hun er stadig i hans tanker.

Den ene dag går efter den anden, og snart er den sidste frist udløbet. For-gæves forsøger han alt muligt for at komme i stemning, og han driver også ind i et museum. Det er før hændt ham, at han er blevet inspireret af den klassiske skønhed. På museet træffer han sin rivals „græske tante“, Rosa Elias, som studerer antik skulptur og tillige viser sig at være en varm beundrer af John Bergers ikke just klassiske musik. Hun henleder hans opmærksomhed på en statue af musikens muse Polyhymnia, og den stakkels komponist håber, at musen vil aflægge ham et besøg.

Nu sker der det mærkelige, at gudinden forbarmer sig og stiger ned fra Olympen for at inspirere ham. I hendes nærhed klinger tonerne, hun fremtryller de skønneste melodier, men samtidig giver hendes jordiske ophold anledning til mange dramatiske forviklinger, navnlig da hun bliver glødende forelsket i flyverløjtnanten. I hendes øjne er han selve den unge Adonis, og *han* er heller ikke blind for kvindelig skønhed, enten den er jordisk eller himmelsk.

Oppe fra Olympen følger hendes far, tordenguden Zeus, sin livslystne datters færd. Han fortørnes over, at hun er ved at blive lidt for letsindig og begiver sig ned paa jorden for at bremse hende. Men hvad sker så? Flere forviklinger, fader Zeus dumper ind i mange vanskeligheder, og Polyhymnia opdager, at en lille muse har det svært mellem himmel og jord. Mens eroterne flagrer, går spillet sin gang, indtil vi nærmer os premieren på John Bergers operette . . .

UDDRAG AF FILMENS SANGE

Musik:

Kai Normann Andersen

Tekst:

Børge Müller

Det'r lunt i nat

Synges af Lily Broberg, Hans Kurt, Bodil Kjer og Poul Reichhardt

Hun: Nå, lille Johnny,
du har det vel godt?
Han: Godt — ih, du godeste, nej!
Næ, jeg går rundt
hele dagen igenn'm
og spekulerer på dig.
Hun: Det var pænt af dig.
Han: Ærlig talt — hvis vi nu —
Hun: Hvis vi nu hvad?
Han: Jo, altså — kort sagt — du ved —
Månen og stjernerne —
stemningen — alt —
Irene — naturen har kaldt!
Det'r lunt i nat.

Hun: Åja, såmænd.
Han: Jeg kunne tænke mig at —
Hun: Hvilket, min ven?
Han: — at liste lidt —
Hun: Så sent, næ nej.
Han: Den er kun knap og nap et.
Hun: Frister du mig?
Han: Du ser så yndig ud,
og natten er fuld af musik.
Hun: Hvad tror du, de
tænkte, hvis vi
pludselig gik?
Han: Ja, hvis vi pludselig gik!

Alene med en yndig pige

Synges af Lily Broberg og Hans Kurt

Han: Alene med en yndig pige,
hvad mere kan man ønske sig
en stævnemødeaften som denne,
hvor månen smiler,
og alting kan hælde.
Om jeg blev budt et kongerige
i nat — jeg blev dog her hos dig.
Du lever, ånder, bruser i mit blod.
Jeg lægger mit hjerte,
mit bankende hjerte
for din fod.

Hun: Underligt nok,
hvo'n går det til,
man bli'r så svag i måneskin.
Det er, som små
klokker ta'r fat
på og ringe julen ind.
Han: Grunden, Elskede, er bare den
ganske enkle: man er simpelthen
alene med en yndig pige —
Hun: — alene med en yndig mand —

Gå ud og gå en tur

Synges af Ellen Gottschalch

Gå ud og gå en tur!
Gå ud og gå og gå,
for højt på himlen sidder stjernerne på lur,
og nattegal og gøg
er oplagt til en spøg,
så bare ud og gå i konvoj.
Gå to og to og to!
Gå arm i arm i arm
og vær beredt til både dit og dat og do.

Den, der går tur med mig,
han keder ikke sig,
for jeg er på den rigtige vej.
Jeg venter kun på dig og dine,
stil jer op bag mig og mine,
og så går vi natten lang
i godt humør og gåsegang.
Gå ud og gå en tur!
Gå ud og sig goddag til onkel Måne,
Mælkevejen og Merkur.
Vågn op af jeres lur
i hvert et jomfrubur,
så går vi ud og går os en tur!

Løft din hat og sving din stok

Synges af Hans Kurt

Løft din hat og sving din stok,
så er sagen sikker nok.
Hvergang jeg ser min skat,
så svinger jeg min stok og løfter min hat.
Glad og fro omkring jeg går,
og så snart mit øje når
en yndig pigeflok,
så løfter jeg min hat og svinger min stok.
Thi
lidt galanteri
kan en pige li'
i sommernattens trylle-rylle-rylle-rylleri.

Og hvis du er klog,
gør du li'som jeg,
dersom hjerterdame skulle vise sig.
Sig goddag, sig goddag, sig goddag!
Og løft din hat og sving din stok,
så er sagen sikker nok.
Hvergang jeg ser min skat,
så svinger jeg min stok og løfter min hat.

Mellem himmel og jord

Synges af Bodil Kjer

En enlig lille muse har det svær'e, end man tror —
Man befinder sig skidt mellem himmel og jord.
Man slider og man slæber, men hvad skal man stille op
med sit gode humør og sin medbragte krop.
Man var så oplagt til alt, da man kom,
men det er der ing'n, der bekymrer sig om.
En musers liv og levned det betyder ikke spor.
Man er bare et fnug mellem himmel og jord.

Der'r mænd nok her i verden — en er lille, en er stor —
og de lover En alt mellem himmel og jord.
Men manden, ham den rigti'e, der får pulsen til at slå,
det er ham, som man ved, at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
den chance er der ingen muse, der får.
Så musers de må hell're blive hjemme, hvor de bor.
De får hjerterne knust mellem himmel og jord.

Den allersidste dans

Synges af Poul Reichhardt og Bodil Kjer

Den allersidste dans
før vi går hjem,
før solen og en ny
dag bryder frem.
Endnu er du mig nær,
endnu er natten vor,
og yndig er den sidste vals, før vi går.
Et møde med din mund
før vi går hjem,
det ønsker jeg mig kun,

før vi går hjem.
En aften er forbi,
nu hvisker jeg godnat
og kysser dig på gensyn, du!
Jeg har aldrig følt himlen så nær som nu.
Altid vil jeg mindes denne aften,
altid vil jeg huske denne dans.
Tåren i dit blik,
smilet om din mund.
Ja, altid vil jeg mindes denne stund.

